

El currículum d'una persona s'ha de llegir sempre en funció dels serveis que presta a la comunitat on el seu treball té lloc. Si he de resumir el de Joan Egea, he de dir que és brillant perquè és coherent. En aquests temps, les persones de vàlua han de formar part dels organismes públics, i no limitar-se a la moltes vegades eixorca tasca universitària, que podrà ser molt útil des del punt de vista personal, però que és incompatible amb el mandat contingut en la paràbola dels talents, sobre la qual s'hauria de reflexionar més sovint.

Text escrit per Encarna Roca i llegit per Josep-Enric Rebés i Solé en el Ple del dia 23 de gener de 2012

Carles Viver i Pi Sunyer

És per a mi un plaer fer la presentació del professor Carles Viver com a candidat a membre de l'Institut d'Estudis Catalans. Ho és perquè crec que el seu ingrés comportarà un enriquiment per a l'IEC i per a la Secció. Carles Viver es doctorà en dret a la Universitat de Barcelona (UB) el 1977, on va ser catedràtic de dret constitucional el període 1987-1990. Des d'aleshores ho és de la Universitat Pompeu Fabra (UPF), de la Facultat de Dret de la qual va ser el primer degà. Vaig constatar la seva capacitat de gestió quan, en tenir jo responsabilitats de govern a la UPF, vaig col·laborar amb ell en la posada en marxa l'any 1990 dels estudis de dret d'aquesta Universitat.

Va deixar la Universitat per ser magistrat del Tribunal Constitucional d'Espanya (1992-2001), del qual fou vicepresident de 1998 a 2001. És membre nat de la Comissió Jurídica Assessora de la Generalitat de Catalunya i magistrat del Tribunal Constitucional d'Andorra des de 2006.

Pel que fa a les seves activitats de recerca, és membre del comitè científic de l'Institute for Studies on Federalism and Regionalism (Institut per a l'Estudi del Federalisme

i el Regionalisme), que té la seva seu a Bozen (Itàlia). És director de l'Institut d'Estudis Autònomic des de 2004 i de la *Revista d'Estudis Autònomic i Federals*, que aquest organisme publica semestralment. És avaluador de diverses revistes, entre d'altres, de *Publius: The Journal of Federalism*.

Quant a les seves publicacions, destacaré especialment l'obra de referència en el panorama jurídic espanyol *Materias competenciales y Tribunal Constitucional. La delimitación de los ámbitos materiales de las competencias en la jurisprudencia constitucional* (1989). També cal esmentar-ne d'altres, com ara: *Las autonomías políticas* (1994), *La Constitución* (1984) i *Jurisdicción constitucional y judicial en el recurso de amparo* (2006). Ha publicat, a més, multitud d'articles i treballs en obres col·lectives.

Crec que ens trobem davant d'un estudiós que ha sabut aplicar les construccions jurídiques teòriques a l'hora de definir tota l'àmplia conflictivitat que finalitza en el Tribunal Constitucional. Aquesta no només és la relativa a la distribució territorial del poder i, per tant, als conflictes de competència entre l'Estat i les comunitats autònomes, sinó també als aspectes que tenen a veure amb la garantia de l'efectivitat dels drets fonamentals i de les llibertats públiques dels ciutadans. En aquest sentit, voldria recordar que el professor Viver, sent vicepresident del Tribunal Constitucional, va presidir una de les dues sales en què aquest s'organitza per resoldre els recursos d'emparament.

Per tot el que acabo d'exposar, la incorporació del professor Viver serà un honor per a ell i un guany per a la nostra institució.

Text llegit per Enric Argullol i Murgadas en el Ple del dia 23 de gener de 2012